nemist. Üldse on publikuarv uuesti tõusnud tubli sammu võrra. See on tõstnud ka tulusid. Samuti on tõusnud toetused. Kõik see on kasuks tulnud teatrite tegelaskonnale.

Linna teatritega võrreldes mõne astme võrra madalamal tasemel arenes elav asjaarmastajalik „teatritegemine" m a a l. Teatriajakirja andmeil on 1937/38. hooajal maal antud kuni 6000 etendust, kus on viibinud üle 700 000 vaataja. On järjest tõusmas ka repertuaari valik, asjatundlikkus ja nõudlikkus näitelavastuste alal. Selleks mõjuvad kaasa sajad etendused, mis linnateatrite poolt maal antakse, haridusliidu instruktorite tegevus jm.

Kui andmed näiteharrastuse kohta m a a l on umbkaudsed, siis veelgi umbkaudsemad on nad „R a a d i o t e a t r i" kohta. Pole avaldatud andmeid vist isegi selle kohta, kui palju esitati kuuldemänge 1938. a. jooksul. Kuulajate arvu suhtes võib teha ainult umbmääraseid oletusi. Ma ei eksi vist liiga palju, kui arvestan, et 1938. a. kestel anti vähemalt 100 kuuldemängu, mudilaste-, laste-, noorte- ja kooliraadio saated kaasa arvatud. Kuulajate üldarvu tuleks igatahes arvestada vähemalt miljonile. Tegelasteks on olnud Tallinna teatrite parimad jõud, alalise näitejuhina on toiminud F. Moor.

Möödunud suvel Inglismaal peetud rahvusvahelisel teatrikongressil avaldas Saksa esindaja, et Saksamaal käib aastas teatris 34 milj. inimest („Teater" 1938, nr. 6), seega 45—50% rahvast. Kui meil käib 10 linnateatris üle 650 000 inimese, siis on see ligemale 60% rahvast ja seega on meie rahva teatriharrastus suhteliselt palju intensiivsem kui Saksamaal.

Ka meie teatri taseme kohta, võrreldes naaber- ja

Eesti kroonika 1938, lk. 95